

Documente politice care susțin *Punctul de vedere*

A. DOCUMENTE INTERNAȚIONALE Documentele Conferinței la nivel înalt de la Rio, 1992

1. Declarația de la Rio

Principiul 1. Oamenii se află în centrul strădaniilor noastre pentru o dezvoltare susținută. Ei au dreptul la o viață sănătoasă și productivă în armonie cu natura.

Principiul 3. Dreptul la dezvoltare trebuie îndeplinit astfel încât *să respecte în mod echitabil necesitățile de dezvoltare și mediu ale generațiilor prezente și ale celor viitoare.*

Principiul 10. Problemele de mediu sunt cel mai bine tratate prin *participarea tuturor cetățenilor interesați, la un nivel relevant.* La nivel național, fiecărui individ i se va asigura accesul la informațiile deținute de autoritățile publice ce privesc mediul, inclusiv la informații despre materiale și activități periculoase din comunitatea lui, precum și *participarea la procesul de luare a deciziilor.* Statele vor facilita și încuraja conștiința și participarea publică făcând informațiile disponibile peste tot. Se va stabili accesul efectiv la procedurile juridice și administrative, inclusiv de reparare și remediere.

Principiul 22. Indigenii și comunitățile lor precum și alte *comunități locale au un rol vital în administrarea mediului și a dezvoltării* datorită cunoștințelor și a practicilor tradiționale ale acestora. Statele trebuie să recunoască și să susțină identitatea, cultura și interesele lor, și să dea posibilitatea participării lor efective la un proces susținut de dezvoltare.

2. Agenda 21

Gospodărirea durabilă a terenurilor. Suprafața planetei este afectată de diferite procese și cauze care degradează terenurile. *Sporirea continuă a cerințelor umane pentru noi terenuri și pentru resursele naturale pe care le includ* determină competiții și conflicte. O gospodărire durabilă a terenurilor, înseamnă rezolvarea acestor conflicte și folosirea unor căi eficiente, raționale în folosirea terenurilor și exploatarea resurselor lor naturale.

Autoritățile trebuie să țină seama de necesitățile sociale, demografice, economice și de mediu, de legile dezvoltării, să acorde stimulente pentru încurajarea folosirii durabile a resurselor de teren.

3. Convenția asupra diversității biologice

Lumea are nevoie să conserve diversitatea biologică și să facă durabilă utilizarea componentelor acesteia, într-o manieră corectă și echitabilă. Utilizarea durabilă înseamnă o utilizare care să nu ducă la deteriorarea pe termen lung a diversității biologice. Se va asigura astfel menținerea potențialului acestora de a satisface nevoile și aspirațiile generațiilor prezente și viitoare.

B. LEGISLAȚIE EUROPEANĂ

1. Directiva Consiliului 2008/114/EC privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora
2. Linii directoare pentru aplicarea Directivei Consiliului privind identificarea și desemnarea Infrastructurilor Critice Europene precum și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora
3. Anexa clasificată nr. 15613/08 din 13 noiembrie 2008 a Directivei Consiliului nr. 2008/114/CE, RESTRIENT UE
4. Anexa clasificată nr. 15615/08 din 13 noiembrie 2008 a Directivei Consiliului nr. 2008/114/CE, RESTRIENT UE

C. DOCUMENTE NAȚIONALE

1.Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României. Orizonturi 2013-2020-2030

1.4. Conservarea și gestionarea resurselor natural

Obiectiv general SDD/UE: Îmbunătățirea gestionării resurselor naturale și evitarea exploatării lor excesive, recunoașterea valorii serviciilor furnizate de ecosisteme.

Strategiile succesive de dezvoltare durabilă ale Uniunii Europene (2001 și 2006) tind să pună accentul, într-o măsură crescândă, pe conservarea și valorificarea prudentă a capitalului natural.

Reducerea riscului de producere a **dezastrelor naturale** cu efect asupra populației prin implementarea măsurilor preventive în cele mai vulnerabile zone.

Obiectivele principale vizează instituirea *unui management durabil al inundațiilor în zonele cele mai expuse la risc* și protejarea și reabilitarea litoralului Marii Negre.

Intervențiile prioritare propuse se vor implementa pe baza unei strategii pe termen lung, vizând acțiuni la nivel național și regional privind *dezvoltarea graduală a infrastructurii pentru prevenirea inundațiilor și reducerea consecințelor destructive ale acestora*, elaborarea unor hărți de pericol de risc și a unor metodologii precise pentru pregătirea de proiecte, management, supervizare și publicitate.

Țintele propuse la nivelul anului 2015 includ pregătirea și începerea punerii în aplicare a unui număr de *10 proiecte majore de protecție împotriva inundațiilor* de care săbeneficieze circa 1,5 milioane locuitori din zonele de risc și reducerea riscului de incidență a inundațiilor în zonele de intervenție cu 30%.

3.2. Dezvoltarea rurală, agricultura, silvicultura și pescuitul

Dispozițiile legale, documentele programatice și deciziile executive în aceste domenii sunt corelate cu directivele UE și reglementările comunitare, precum și cu strategiile naționale și programele sectoriale ale României.

Orizont 2013. Obiectiv național: Creșterea dinamismului economic al zonelor rurale din România în condițiile menținerii echilibrului social prin dezvoltarea durabilă urabilă a agriculturii, silviculturii și pescuitului, inclusiv a industriilor procesatoare aferente pentru satisfacerea optimă a nevoilor de hrană ale populației și pentru asigurarea conservării și îmbunătățirii resurselor naturale.

Urgentarea pregătirii unui **Program pe termen mediu și lung pentru modernizarea sistemelor de irigații** prin reabilitarea celor existente și construirea unor sisteme noi, bazate pe cele mai bune tehnologii disponibile; stabilirea necesarului de investiții, pe etape, și identificarea surselor de finanțare. Această acțiune capătă aspect prioritar în contextul efectelor schimbărilor climatice globale, creșterii frecvenței și acuității perioadelor de secetă, extinderii deșertificării, concomitent cu reducerea resurselor de apă disponibile.

(ii) Îmbunătățirea mediului și spațiului rural, consolidarea aplicării bunelor practici agricole, silvice și în industriile agroalimentare pentru asigurarea securității consumatorilor prin Continuarea utilizării terenurilor agricole din zonele defavorizate și promovarea agriculturii durabile pentru menținerea viabilității spațiului rural în zonele montane și altezone defavorizate;

Conservarea și îmbunătățirea stării resurselor naturale și a habitatelor prin

încurajarea utilizării de metode de producție agricolă compatibile cu protejarea mediului, conservarea biodiversității și îmbunătățirea calității apei, solului și a peisajului natural; compensarea fermierilor pentru dezavantajele rezultate din implementarea rețelei Natura 2000 pe baza obligațiilor asumate conform Directivelor UE privind protecția păsărilor, conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatICE.

2. Programul de guvernare 2013 – 2016

Agricultura și dezvoltarea satului românesc sunt prioritati absolute ale actualului Guvern. România a pierdut foarte mult, în urma deteriorării situației în sectorul agricol, prin distrugerea filierelor pe produse și ca urmare a divizării în milioane de exploatații de mici dimensiuni, lipsite de utilajele necesare unei agriculturi moderne și care cu greu se aliniaza cerințelor pieței și unei agriculturi moderne, performante.

3. Cadrul național strategic rural pentru perioada 2014-2030

Raportul Comisiei prezidențiale privind strategia agricolă a României până în 2030

2.3. Cadrul național strategic

Formularea **priorităților Cadrului național strategic pentru dezvoltarea durabilă a sectorului agroalimentar și a spațiului rural în perioada 2014-2020-2030** s-a făcut pornind de la funcțiile spațiului și ale economiei rurale, inclusiv ale agriculturii românești, necesitatea dezvoltării accelerate a acestora, noul parteneriat între Europa și fermieri, conform reformei PAC pentru perioada 2014-2020, astfel:

– realizarea unei producții agricole și alimentare care **să asigure securitatea alimentară națională** și care să garanteze siguranța alimentară a populației prin:

– **asigurarea integrală a necesarului intern de produse alimentare** de calitate îmbunătățită și a unui excedent față de consumul alimentar intern, disponibil pentru export;

– **asigurarea echilibrului ecologic durabil pe termen lung al spațiului rural** prin investiții publice, public-private sau private în lucrări de infrastructură de protecție și **echipare a teritoriului (sisteme de irigații, sisteme hidro-ameliorative de protecție**, perdele de protecție, împădurirea terenurilor degradate și defrișate etc.);

– conservarea și protejarea resurselor naturale regenerabile (solul, apa, aerul, biodiversitatea) și utilizarea durabilă a resurselor naturale agricole, în primul rând a solului, conservarea biodiversității, aplicarea politicilor de atenuare a efectelor schimbărilor climatic.

Elaborarea **Cadrului național strategic** are la bază două idei fundamentale ale construcției acestuia:

- a) starea de azi a agriculturii și **potențialul ecologic și economic al spațiului rural** din România;
- b) apartenența României la Uniunea Europeană și cerința integrării agriculturii românești în spațiul agroalimentar european și a compatibilizării acesteia cu Politica Agricolă Comună a UE.

Chiar dacă un număr crescut al **zonelor rurale** au devenit din ce în ce mai influențate de factori externi agriculturii, acesta **rămâne motorul economiei rurale** în majoritatea Europei. Vitalitatea și potențialul multor zone rurale rămân strâns legate de existența unui **sector agricol competitiv și dinamic, atractiv pentru tinerii fermieri**. Acest lucru este, în particular, specific **în cazul zonelor predominant rurale unde sectorul primar reprezintă în jur de 5% din valoarea adăugată și 16% din numărul de persoane ocupate în noile state membre unde este importantă consolidarea recentelor creșteri în productivitate, precum și atingerea întregului potențial agricol**. În plus, agricultura joacă un rol important în zonele rurale prin generarea de activități economice suplimentare, în special prin legături strânse cu procesarea, turismul și comerțul.

D. LEGISLAȚIE NAȚIONALĂ

1. O.U.G. nr. 98 din 3 noiembrie 2010 aprobată prin Legea 18/2011 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice;
2. H.G.R. nr. 1110 din 3 noiembrie 2010 privind componenta, atribuțiile și modul de organizare ale Grupului de lucru interinstitucional pentru protecția infrastructurilor critice;
3. Strategia de apărare națională;
4. Legea nr. 182 din 12 aprilie 2002 (*actualizată*) privind protecția informațiilor clasificate;
5. Legea 259/2010 - Legea siguranței digurilor;
6. Ordinul Nr. 1749/ 2012 pentru aprobarea reglementării tehnice: "Normativ privind evaluarea stării de siguranță a digurilor de apărare împotriva inundațiilor, - indicativ NP 131-2011"
7. Legea nr.138/2004 Legea îmbunătățirilor funciare [../PMU1/sintact3.0/cache/Legislatie/temp197458/00119166.HTML](http://PMU1/sintact3.0/cache/Legislatie/temp197458/00119166.HTML) - #
8. OUG 82 art.5 (lit) s. Privind completarea legii 136/2004
9. Legea 50/1991 - privind autorizarea executării lucrărilor de construcții;
10. HG 273/1994 – Regulament de recepție a lucrărilor de construcții;

11. Legea 10/1995 - privind calitatea în construcții;
12. HG 51/1996 – Regulament de recepție lucrări de montaj echipamete tehnologice;
13. Normativul P 130/1999 privind comportarea în timp a construcțiilor;
14. Raportul Comisiei parlamentare de anchetă privind situația sistemelor de irigații, precum și a altor sectoare de îmbunătățiri funciare înființată prin Hotărârea Camerei Deputaților nr.31 din 24 iunie 2009.